

خطابه مبارک در پاریس در منزل مسیو دریفوس شب ۲۶ ذیقعه ۱۳۲۹

حضرت عبداله‌ء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبداله‌ء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۱۰۴

صورت خطابه مبارکی است که در پاریس در منزل مسیو دریفوس فرموده‌اند شب ۲۶ ذیقعه ۱۳۲۹

انسان باید در عالم وجود امید بمکافات و خوف از مجازات داشته باشد علی‌الخصوص نفوسی که مستخدم در حکومتند و امور ملت و دولت در دست آنهاست مأمورین حکومت اگر چنانچه امید بمکافات و خوف از مجازات نداشته باشند البته عدالت نمیکند مکافات و مجازات مانند دو عمود میماند که خیمه عالم بر آن بلند است لهذا مأمورین حکومت را رادع از ظلم خوف از مجازاتست و مشوق امید مکافات است ملاحظه میکنید در حکومت استبداد چون خوف و امید مجازات و مکافات نیست لهذا امور حکومت بر محور عدل و انصاف دوران ندارد مکافات و مجازات دو نوع است یک مکافات و مجازات سیاسی و یک مکافات و مجازات الهی اگر نفسی معتقد بمکافات و مجازات الهی باشد و همچنین در تحت مجازات و مکافات سیاسی البته آن شخص اکل است زیرا مانع و رادع از ظلم اگر خوف الهی و بیم مجازات یعنی رادع معنوی و سیاسی باشد البته این اکل است بعضی از مأمورین که خوف انتقام دولت و خوف از عذاب الهی داشته باشد البته این شخص ملاحظه عدالت را بیشتر دارد علی‌الخصوص اگر خوف عقوبت ابدی و امید بمکافات ابدی البته این نفس بنهایت همت در فکر اجراء عدل و بیزار از ظلم زیرا انسانی که معتقد است که اگر چنانچه ظلم کند در عالم باقی بعذاب الهی معذب میشود البته از ظلم و اعتساف اجتناب نماید علی‌الخصوص معتقد اگر بعدالت پردازد مقرب درگاه کبریا میگردد و حیات ابدیه مییابد و داخل در ملکوت الهی میشود و رویش بانوار فضل و عنایت حق روشن میشود پس اگر مأمورین دولت متدین باشند البته بهتر است زیرا اینها مظهر خشیت الله‌اند و از این کلام مقصودم این نیست که دین در سیاست مدخلی دارد دین ابداً در امور سیاسی علاقه و مدخلی ندارد زیرا دین تعلق بارواح و وجدان دارد و سیاست تعلق بجسم لهذا رؤسای ادیان نباید در امور سیاسی مداخله نمایند بلکه رؤسا باید بتربیت و تعدیل اخلاق ملت پردازند نصیحت کنند و تشویق و تحریص بر عبودیت کنند اخلاق عمومی را خدمت نمایند احساسات روحانی بنفوس دهند تعلیم علوم نمایند اما در امور سیاسی ابداً مدخلی ندارند حضرت بهاءالله چنین میفرماید و در انجیل میفرماید آنچه مال قیصر است بقیصر بدهید و آنچه مال خداست بخدا باری مقصود این است که در ایران مأمورین متدین بهائی نهایت عدالت را ملحوظ دارند چون که از غضب الهی میترسند و برحمت الهی امیدوارند ولیکن دیگران ابداً مبالاتی ندارند آنچه از دستشان برآید از ظلم فروگذار نمی‌نمایند از این سبب است که ایران این طور در زحمتست من امیدم چنانست که جمیع

ORIGINAL

احبای الهی مظاهر عدل باشند در جمیع امور زیرا عدل مختصّ باریاب حکومت نیست تاجر نیز باید در تجارت خود عادل باشد اهل صنعت باید در صنعت خویش عادل باشد جمیع بشر از کوچک و بزرگ باید بعدل و انصاف پردازند عدل این است که باید از حقوق خود تجاوز نکنند و از برای هر نفسی آن را بخواهند که برای خویش خواسته‌اند این است عدل الهی الحمد لله آفتاب عدل از افق بهاءالله طالع شد زیرا در الواح بهاءالله اساس عدلی موجود که از اول ابداع تا بحال بخاطری خطور ننموده از برای جمیع اصناف بشر مقامی مقررّ که باید از آن تجاوز نکند مثلاً میفرماید که اهل هر صنعتی را در صنعت خود عدالت لازم یعنی تجاوز از استحقاق خود نکند و اگر تعدی در صنعت خویش نماید مثل پادشاه ظالم است تفاوت ندارد و هر نفسی در معاملات خود عدالت را ملاحظه نداشته باشد مثل رئیس ظالم است پس معلوم شد هر یک از بشر ممکن است هم عادل باشد و هم ظالم لکن امیدم چنین است که تمام عادل باشید و همه فکرتان این باشد که با عموم بشر آمیزش کنید و نهایت عدل و انصاف در معاملات خود مجرا دارید همیشه حقوق دیگران را بیش از حقوق خود ملاحظه داشته باشید و منفعت دیگران را مرجّح بر منفعت خود بدانید تا مظاهر عدل الهی شوید و بموجب تعالیم بهاءالله عمل نمائید بهاءالله مدّت حیات خود را در نهایت مشقّت و زحمت و بلا گذرانید بجهت اینکه شماها تربیت شوید عادل شوید و بفضائل عالم انسانی متّصف گردید نورانیّت ابدیه بیاید عدالت الهیه بجوئید رحمت پروردگار باشید مظاهر الطاف الهی باشید که شامل کلّ بشر است لهذا من در حقّ شماها دعا میکنم

اللّهمّ یا واهب العطايا و غافر الخطايا و راحم علی البرایا یا ربّی الکبریاء انّ عبادک الفقراء یبتهلون الی عتبتک العلیا و یتضرّعون الی ملکوتک الأبهی یتغیثون برحمتک فأغثهم و یتستفیضون من سحاب موهبتک فأمطرهم و یتضرّعون الی جبروت جلالک فأکرّمهم یتنوّن قریب فارزقهم لقائک و مشاهدة طلعتک ربّ تراهم عطاشاً ظمأً الی معین رحمانیتک جرّعهم من سلسال موهبتک و سلسبیل عنایتک ربّ انّهم جیاع اطعمهم من مائدة سمائک ربّ انّهم مرضی فداوهم بدوائک ربّ انّهم اذلاء ببابک اجعلهم اعزّاء فی ملکوتک انّک انت الکریم انّک انت العظیم انّک انت الرّحمن الرّحیم